

Derefter foretoges:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri.

Valgt blev: *Einer-Jensen, Chr. Christiansen, Dahl, Leonhard Hansen, Rasmus Hansen, J. Chr. Jensen, P. Mortensen, Valdemar Sørensen, Peder Clausager, Jensen-Broby, Hans Conrad Koefoed, Christiani, Kristen Amby, Skjerbæk og Gerda Mundt.*

Formanden: Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg skal for Folketinget forelægge Forslag til Lov om Forøgelse af Arbejdsløshedskassernes Dageantal samt om Ophævelse af 26 Ugers Bestemmelsen m. m.

Da Socialministeren for nogen Tid siden besvarede en Forespørgsel, vi havde stillet til ham, om Arbejdsløshedssituationen, og hvad der kunde gøres og vil blive gjort for at hjælpe de arbejdsløse, stillede han i Udsigt, dels at Dagepengene vilde blive noget forhøjet, og dels at der vilde blive gjort noget for at forøge Dageantallet, idet han sagde, at dette Spørgsmaal blev overvejet af Regeringen. Siden da er der fra Ministeren kommet et Lovforslag, som er blevet vedtaget, hvorefter ganske vist Dagepengene forhøjes noget, men samtidig forbydes det at forhøje Dagepengene i Overensstemmelse med, hvad de skulde have været forhøjet i Henhold til Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring. Derimod er der ikke kommet noget Lovforslag med Hensyn til Dageantallet, og der foreligger heller ikke noget om, at det kan ventes hverken i Dag eller paa Mandag.

Min Gruppe er imidlertid af den Opfattelse, at skal der være Mening i Tingene, skal Dageantallets Forhøjelse gennemføres, inden Rigsdagen tager Paaskeferie, saa meget mere som vi læser i Aviserne, at denne Paaskeferie skal være af temmelig lang Varighed. Vi har derfor ment, det var utilladeligt at vente længere, og da det synes, som om Socialministeriet er overbebyrdet og ikke i Stand til at fremsætte et Lovforslag rettidigt, har vi tilladt os at udarbejde et saadant.

Dette Lovforslag beskæftiger sig ikke blot med Dageantallets Forhøjelse, men og-

saa med andre vigtige Problemer, og det er uhyre enkelt og let forstaaeligt. Dets første Paragraf siger, at de anerkendte Arbejdsløhedskasser kan yde Dagepenge i yderligere 100 Dage til Medlemmer, som har opbrugt Dageantallet for saavel vedtægtsmæssig Hjælp som Hjælp fra Fortsættelseskassen. Jeg mener, at en saadan Forhøjelse af Dageantallet er nødvendig. Der er, hvis man vil læse Statistikken rigtigt, hvad Socialministeren ikke gjorde under den Debat, vi havde for kort Tid siden, ikke blot Tusinder, men Titusinder af arbejdsløse, som har været arbejdsløse omtrent uafbrudt siden Understøttelsesaaet begyndte, den 1. Oktober 1940. Adskillige Steder — det gælder saaledes Murerne og Kvinderne — har man opbrugt saavel den vedtægtsmæssige Hjælp som Fortsættelseshjælpen, og andre Steder staar man umiddelbart foran det Tidspunkt, hvor Hjælpen fra Arbejdsløhedskassen og Fortsættelseskassen udløber.

Nu fortælles der ganske vist en Masse om, at Arbejde vil blive igangsat og der vil blive skaffet Beskæftigelse til Folk, men i det store og hele er det ikke hidtil blevet til andet end Løfter, og nogen Garanti for, at det bliver til andet, har vi ikke. Men uanset om der ogsaa skulde komme en Del i Arbejde, naar Frostens engang kommer af Jorden — og det gør der vel —, vil der stadig være Masser af Mennesker, som Samfundet ikke kan skaffe Arbejde til, og saa staar man over for Spørgsmaalet: Skal de saa, naar de ikke mere kan faa noget fra Arbejdsløhedskassen, henvises til Socialkontoret? Det er en Udvej, som er lidet heldig; den er lidet heldig af Hensyn til Kommunernes Økonomi, og den er endnu mindre heldig af Hensyn til de arbejdsløse selv, som ikke kan være tjent med, at de paa Grund af uforskyldt Arbejdsløshed skal gaa den ofte ydmygende Gang til Socialkontoret, og ikke kan være tjent med i mange Tilfælde at faa en adskilligt mindre Understøttelse fra Socialkontoret, end de har kunnet faa fra Arbejdsløhedskassen.

Vi mener derfor, det nu er nødvendigt at give Tilladelse til Udbetaling i et større Antal Dage, og vi har fundet det rimeligt at fastsætte Antallet til 100 Dage, i Lighed med hvad Tilfældet har været ved visse tidligere Lejligheder. Naturligvis betyder dette ikke, at alle vil naa saa højt op, det vil de fleste langt fra, men det vil være rimeligt at fastsætte Antallet til 100 Dage, naar Foranstaltningen nu engang skal træffes.

Det er imidlertid en Kendsgerning, at Arbejdsløhedskasserne ikke kan klare Ud-